

Дзвінскі ўзгорак

*Кроч на свой родны,
дзвінскі ўзгорак,
каб глядзець у будучую сінь*

**ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №1 (106)
СТУДЗЕНЬ 2020 ГОДА**

СУДОВЫ ПЕРАСЛЕД

АШТРАФАВАЛІ ЗА ЎДЗЕЛ У МЕНСКІХ АКЦЫЯХ

Тацяну Севярынец аштрафавалі на 1620 рублёў за ўдзел у акцыях за незалежнасьць.

Суд Першамайскага раёну Віцебску разгледзеў 9 студзеня дзьве адміністрацыйныя справы, распачатыя супраць актывісткі Тацяны Севярынец за ўдзел у акцыях ў Менску 20 і 21 сьнежня. Нягледзячы на тое, што самой актывісткі на паседжаньні не было, суд прызнаў яе вінаватай у правапарушэньні паводле арт. 23.34 і аштрафаваў на 60 базавых велічынь (па 30 б.в за кожную акцыю).

Справы ў дачыненьні Тацяны Севярынец разглядаў судзьдзя Міхаіл Юрчанка.

Паводле адміністрацыйных пратаколаў, якія былі складзеныя 26 сьнежня, Севярынец сваімі дзеяньнямі парушала парадак арганізацыі або правядзеньня масавых мерапрыемстваў (ч.1 арт. 23.34 КаАП). Сама актывістка ў суд не прыйшла, таму на разгляд кожнай справы спатрэбілася ўсяго па 5 хвілінаў.

Былі агучаныя пратаколы і рапарты, якія тычыліся акцыі 20 сьнежня. Зь іх вынікала, што Тацяна Севярынец «у пэрыяд часу 18.00-18.40 знаходзілася на Кастрычніцкай плошчы гораду Менску і брала актыўны ўдзел у несанкцыянаванай акцыі, накіраванай супраць інтэграцыі Расіі і Беларусі, выкрыквала лёзунг «Жыве Беларусь!» Паводле матэрыялаў справы, у актывісткі быў на шыі бел-чырвона-белы шалік.

За ўдзел у акцыі 20 сьнежня судзьдзя пастанавіў аштрафаваць актывістку на 30 базавых велічынь (810 рублёў).

Матэрыялы па другой справе былі складзеныя на падставе паказаньняў сьведкаў — міліцыянтаў Шайко і Івашкі.

Судзьдзя прачытаў таксама заяву актывісткі, дзе яна выказала нязгоду з тым, што супраць яе вядзецца адміністрацыйны працэс і прасіла яго спыніць. На думку Севярынец, яна нічога не парушала, а толькі рэалізоўвала свае правы, якія ёй гарантуюцца Канстытуцыяй і Пактам аб грамадзянскіх і палітычных правах.

За ўдзел у другой акцыі судзьдзя таксама аштрафаваў актывістку на 30 б.в. Такім чынам, Тацяна Севярынец за ўдзел у двух масавых мерапрыемствах пакараная штрафамі на агульную суму 1620 рублёў.

Рашэньні Першамайскага суду актывістка можа абскардзіць у аблсудзе.

**Уладзімер Бяляўскі.
“Віцебская Вясна”**

БАРЫСА ХАМАЙДУ АШТРАФАВАЛІ

У Чыгуначным судзе Віцебску 9 студзеня судзьдзя Юры Урбан палічыў даказаным факт адміністрацыйнага правапарушэньня, у якім абвінавачвалі Барыса Хамайду. Выйшаўшы на адзіночны пікет, грамадзкі актывіст парушыў парадак арганізацыі і правядзеньня масавых мерапрыемстваў (ч.1 арт. 23.34 КаАП). Штраф — 30 базавых велічыняў.

Паводле агучанага судзьдзём пратаколу, 22 лістапада 2019 году Барыс Хамайда, ня маючы дазволу мясцовага выканаўчага органа, выйшаў на адзінночны пікет ля «сіняга дому». У руках трымаў бел-чырвона-белы сьцяг, на грудзёх – плякат. Вінаватасьць Хамайды даказвалася выключна на падставе матэрыялаў, узятых з інтэрнэту. У той дзень ніхто з праваахоўнікаў да яго не падыходзіў, не рабіў заўваг і не затрымліваў.

На судзе Барыс Хамайда выказаў недавер судзьдзі, нагадаўшы пра «нелегітымнасьць судзьдзяў, прызначаных на свае пасады пасьля антыканстытуцыйнага перавароту 1996 году». Судзьдзя не палічыў, аднак, гэта падставай для свайго адводу.

Хамайда пацьвердзіў сваё знаходжаньне ў цэнтры гораду 22 лістапада, але не пагадзіўся з тым, што парушыў тым самым закон. Патлумачыў, што плякат і сьцяг былі неабходныя для таго, каб данесьці да людзей мэту свайго ўчынку.

«Гэта быў дзень пахаваньня нацыянальнага героя Кастуся Каліноўскага і яго паплечнікаў, у які я проста ня мог ня выйсьці. Гэта быў покліч душы. Паехаць у Вільню я ня меў ані грошай, ані часу, таму і стаў тут», – патлумачыў Хамайда.

Актывіста абурыў той факт, што акрамя доказаў, выцягнутых з журналісцкіх рэпартажаў, у міліцыянтаў не было іншых сьведчаньняў ягонага правапарушэньня. Не было ані сьведкаў, ані ўзятага з камэраў назірaньня відэа.

“Я наўмысна ня ўказваў час свайго знаходжаньня. Гэта павінны былі высьветліць міліцыянты. Гэта іх абавязак – даказаць, у колькі я стаў, колькі стаяў, калі скончыў. Але няма нічога. І вы возьмеце на сябе адказнасьць разгледзець справу па-сутнасьці?» – апэляваў да судзьдзі Хамайда.

На падставе ч.1 арт. 23.34 КаАП судзьдзя Юры Урбан аштрафаваў Барыса Хамайду на 30 базавых велічыняў (810 беларускіх рублёў).

Ян Сведка

МЕМАРЫЯЛ

ЗАНЯДБАНЫ ПОМНІК

На вясковых могілках у Віцебскім раёне магіла лётчыка-героя Юрыя Куляша — у занядбаным стане.

30 кастрычніка 1942 года ў раёне вёсак Піхцяі-Сямак фашыстамі быў збіты самалёт. Лётчыку, намесніку камандзіра авіяэскадрыллі 133-га знішчальнага палка 266-й штурмавой авіядывізіі, лейтэнанту Куляшу Юрыю Цімафеевічу удалося пасадзіць падбіты самалёт. Юрый Цімафеевіч знішчыў сакрэтны пакет, але ў ходзе перастрэлкі з фашыстамі быў забіты. Яму тады было 26 гадоў.

Жыхары вёскі Піхцяі пахавалі лётчыка-знішчальніка на сваіх вясковых могілках. Ужо пасля вайны на яго магіле працаўнікі саўгаса імя Героя Савецкага Саюза Анатоля Яфімавіча Вуглоўскага ўсталявалі помнік. Старажылы памятаюць, што пакланіцца праху мужа-героя прыязджала яго жонка – Марыя Георгіеўна Кулеш. Яна і прывезла з сабой фатаздымак мужа, з якога і быў зроблены медальён.

Ініцыятыўная група Вымнянскага сельсавета на працягу некалькіх гадоў звяртае ўвагу ўладаў Віцебскага раёна на неабходнасць пашпартызацыі дадзенага пахавання і наданне яму належнага выгляду, аднак воз і цяпер там ...

Азначанае пахаванне ў цяперашні час ні за кім не замацаванае. Яго ніхто не рамантуе і не добраўпарадкоўвае.

Аднак паводле пункта 5 "Распараджэння Віцебскага раённага выканаўчага камітэта № 106р" ад 3 красавіка 2018 года сельскія выканаўчыя камітэты абавязаныя ажыццяўляць пастаянны кантроль за станам воінскіх пахаванняў на тэрыторыі раёна. Пасаду старшыні Вымнянскага сельвыканкама ў цяперашні час займае Рымароў Іван Валянцінавіч.

Згодна дадатку №1 названага дакумента адказнай службовай асобай, замацаваным за воінскімі пахаваннямі на тэрыторыі Вымнянская сельсавета, прызначаны старшыня Віцебскага раённага Савета дэпутатаў – Дарожкін Віктар Васільевіч.

Ну, што тут скажаш. Ёсць асобы абавязаныя ажыццяўляць кантроль за станам воінскіх пахаванняў, ёсць адказныя службовыя асобы, а вось стан вайсковага пахавання (паводле фота) далёкі ад ідэальнага ...

Якаў Дрозд

ГРАМАДСТВА

ВІНШАВАНЬНЕ АД БЛОГЕРКІ

Блогерка Алена Янушкоўская з Віцебскага раёну: Жадаю вам, беларусы, жыць у сваёй краіне!

У апошні дзень мінулага года блогерка з-пад Віцебску атрымала позвы ў суд за ўдзел у мінскіх акцыях супраць беларуска-расейскай «інтэграцыі», перадае «Радыё Рацыя».

Аказалася, што 30-га студзеня іх было адразу два ў судзе Цэнтральнага раёна, аднак Алена Янушковская на іх не патрапіла. Па-першае, позвы прыйшлі занадта позна, а па-другое, у актывісткі няма ні часу, ні лішніх грошай «на паездкі за штрафамі», як яна іх сама называе.

«Штрафаў я не баюся, таму што ў мяне нічога няма, акрамя маіх унукаў, дзяцей ... Ну і хай! За мяжу я не рвуся, таму што там сумавацьпачынаю. Што яны ў мяне возьмуць? Тую мэблю, якую я брала ў групах "Аддам задарма"? », - распавяла Алена Янушковская.

Алена Янушковская жыве ў вёсцы пад Віцебскам, яна выхавала шасцёра дзяцей (5 з іх - прыёмныя), мае пяцёра ўнукаў. Прыкладна год таму яна заснавала ўласны відэаблог пад назвай «Сапраўдная Беларусь». І адразу ж стала папулярным блогерам дзякуючы відэароліка, дзе яна запрасіла Лукашэнку наведаць Заронаўскай сельсавет - каб ён паглядзеў, у якіх умовах вымушаныя жыць вяскоўцы.

Зараз Алена Янушковская перакананая: разам, супольна, беларусы павінны адстойваць і суверэнітэт краіны. «На плошчу ездзіла і яшчэ паеду! Бо як гэта? Прадметам гандлю выстаўляюць нашу краіну, нашу з вамі Беларусь! Як тут змаўчаць? І я выступала з трыбуны, выказала сваю пазіцыю, і далей буду выказваць пры любой магчымасці! Каб як мага больш беларусаў мяне пачулі», - распавяла Алена Янушковская.

Блогерка верыць, што 2020 ы год стане вырашальным у лёсе краіны, і што людзі, якія хочуць жыць у сваёй уласнай краіне, змогуць адстаяць гэтае права.

“Радыё Рацыя”

СУДОВЫ ПЕРАСЛЕД

СКАРГУ НЕ ЗАДАВОЛІЛІ

У Віцебскім абласным судзе 8 студзеня незалежныя журналісты Зьміцер Лупач і Алена Шабуня спрабавалі абскардзіць рашэньне суду Віцебскага раёну ад 12 сьнежня, паводле якога яны былі прызнаныя вінаватымі ў «незаконным вырабе і распаўсюдзе прадукцыі СМІ» (арт. 22.9 КаАП РБ) і аштрафаваныя.

Журналістаў аштрафавалі за тое, што 15 лістапада 2019 году яны, «ня маючы акрэдытацыі, узялі інтэрвію ў жыхароў вёскі Шэвіна Віцебскага раёну, а затым разьмясцілі яго на сайце тэлеканалу «Белсат». Сваімі дзеяньнямі яны, нібыта, парушылі патрабаваньні арт. 35 Закону аб СМІ. З пастановай суду абвінавачаныя не пагадзіліся, бо, на іх погляд, пры разглядзе справы былі парушаныя міжнароднае і нацыянальнае заканадаўствы.

Выступаючы ў абласным судзе, Зьміцер Лупач і Алена Шабуня зазначылі, што райсуд прымаў рашэньне насуперак міжнародным абавязкам, узятым на сябе Рэспублікай Беларусь. Журналісты зьвярнулі ўвагу на тое, што накладаньне штрафу за выраб інфармацыйнай прадукцыі ёсьць ухіленьнем РБ ад выкананьня ўзятых на сябе абавязкаў. Прасілі адмяніць пастанову суду Віцебскага раёну.

Судзьдзя Сьвятлана Іванова выслухала журналістаў, запытала ў іх аб наяўнасьці акрэдытацыі і пастанавіла пакінуць рашэньне суду Віцебскага раёну бяз зьменаў, а скаргу журналістаў – без задавальненьня.

Такое рашэньне аблсуду выклікала ў прысутных на працэсе нэгатыўную рэакцыю. «Замест таго, каб судзіць тых, хто робіць перашкоды простым людзям, судзяць журналістаў, якія распавялі пра гэтую праблему. Гэта парадокс! Гэта ўстанова, то бок суд, ператварылася ў карны, зьдзеклівы орган. Ні ў воднай краіне сьвету, пэўна, такога няма», – выказала меркаваньне актывістка БХД Тацяна Севярынец.

Якаў Дрозд

ЗЛАЧЫНСТВЫ

ОСУДИЛИ БУЙНОГО ГЛАВУ СЕМЕЙСТВА

Год и один месяц проведет за решеткой житель Витебска, который, напившись, применил к родным насилие и угрожал им убийством.

Конфликт произошел в один из вечеров минувшего лета, когда мужчина, находясь дома, выпивал. Из-за денег у него вспыхнула ссора с родной дочерью. Пьяный мужчина схватил беременную женщину за шею и начал душить ее, выкрикивая угрозы убить.

Когда за дочку вступилась присутствующая мать, агрессия обернулась против нее. Супруг бросил жену на кровать и сел сверху, придавив своим весом. Приэтом также угрожал лишить женщину жизни.

Матери и дочери удалось сбежать из квартиры от пьяного главы семейства, и они остались живы. А в отношении мужчины возбудили уголовное дело по статье 186 УК.

На суде дебошир вину не признал и отрицал то, что угрожал родным. Однако суд признал его виновным в угрозе убийством и причинением тяжких телесных повреждений и осудил на один год и один месяц лишения свободы в исправительной колонии общего режима. Мужчина уже отбывает наказание, сообщает помощник прокурора Витебска Кристина Матвеева.

"ННВ"

ЗДАРЭННІ

ПЕШАХОД ЗАГІНУЎ ПАД ВІЦЕБСКАМ

Раніцай 6 студзеня смяротны наезд на пешахода адбыўся непадалёк ад вёскі Старое Сяло Віцебскага раёна, загінуў невядомы мужчына.

Каля васьмі гадзін раніцы 37-гадовы жыхар Віцебска на аўтамабілі «Dodge Caravan» здзейсніў наезд на які пераходзіў праезную частку дарогі неўстаноўленага пешахода. У выніку ДТЗ мужчына атрымаў сур'ёзныя траўмы і памёр на месцы здарэння. Мяркуючы па фота, наезд адбыўся на прамым участку дарогі.

Па факце дарожна-транспартнага здарэння праводзіцца праверка. Абставіны аварыі высвятляюцца. Відавочцаў або грамадзян, якія маюць якую-небудзь інфармацыяй аб паказаным здарэнні, ДАІ просіць паведаміць пра гэта ў дзяжурную частку па тэлефонах: 8-0212-58-44-44, 621-44-44 (Вэлком), 721-44-44 (МТС).

Ян Сведка

СЯМ'Я

МОЛОДАЯ СЕМЬЯ ВОЛКОВЫХ

Четверо своих и двоих приемных детей воспитывает семья Волковых из аг. Тулово Витебского района.

Анастасия родила первенца Степу в 17 лет. Успела только окончить школу. Со своим будущим избранником Андреем Волковым училась в одном классе. Детская дружба с годами переросла в серьезное чувство. Молодые люди мечтали о большом доме, который будет наполнен детскими голосами.

Пеленки-распашонки, бессонные ночи нисколько не испугали молодых родителей. Когда Анастасии было 15 лет, умерла ее мама. Младшая в семье, Настя взвалила на себя обязанности хозяйки дома. Убирала, стирала, готовила. Не только справлялась с недетскими заботами, но и помогала старшему на год среднему брату пережить потерю матери. Отец Василий Петрович работал, чтобы сын и дочь до совершеннолетия ни в чем не нуждались. Старший 27-летний сын жил с семьей отдельно, но навещал младших брата и сестренку.

— Рождение собственного сына стало для меня отдушиной. Я полностью растворилась в заботе о крохе, — признается Анастасия.

Однажды Андрей завел разговор с молодой женой о том, чтобы забрать на воспитание двухлетнюю Ксению и четырехлетнюю Валерию — детей своей непутевой сестры, лишенной родительских прав. Анастасия не колебалась, согласилась сразу. Оформили опеку над ними. В одночасье семья превратилась в многодетную, которой вскоре выделили большой дом с участком земли.

Просто удивительно, как молодые родители справлялись с детьми мал мала меньше. В помощь им была бабушка, которая помогала по хозяйству, подставляла плечо внучке. На подворье были свиньи, куры, обрабатывали 15 соток огорода.

— Как бы ни было тяжело, счастливые улыбки детей компенсируют все, — замечает Анастасия. — Моя мечта исполнилась довольно быстро. К 27 годам имею просторный дом и шестеро деток, которых безмерно люблю.

— Мама самая молодая из всех родителей моих одноклассников, — отмечает пятиклассник Степа.

Он не самый старший, но свою роль в большом девичьем царстве уже определил: опекать и баловать вниманием сестричек. Очень сдружился с Ксюшей, с которой обсуждает все школьные новости, вместе решают задачки. Степа «хорошист», показывает сестренкам пример в учебе. Вот и к Новому году выучил стихотворение Некрасова, которое рассказал Деду Морозу. А еще он играет на баяне и мечтает попасть, когда вырастет, в СОБР. Валерия и Милана увлекаются музыкой и танцами. Много стихов знает четырехлетняя Злата (Златовласка, как ее называют). Годовалую Виталину дети не спускают с рук. Она тянется к старшим и ведет себя смирно, когда те наперебой что-то рассказывают.

Все праздники в семье проходят весело и шумно, с хороводами и песнями. Анастасия готовит любимые блюда детей — конвертики с различными начинками, пирожки и другие вкусности. Так было и в этот Новый год. А накануне приемную семью посетили с подарками председатель Туловского сельсовета Лилия Григорьева и Дед Мороз со Снегурочкой в лице работников Витебского РОЧС Елены Лясовой и Никиты Горбача.

КСТАТИ: В Туловском сельском Совете Витебского района насчитывается 24 многодетных семьи, одна из которых — приемная.

"Витебские вести"

ГОСОБВИНИТЕЛЬ ЗАПРОСИЛ 13 ЛЕТ

Во время судебных прений гособвинитель описала цепочку событий, которые произошли 26 мая и 27 мая: в вечер трагедии, когда молодая мать задушила своего сына, и на следующее утро, когда она попыталась обмануть милицию, сообщив, что ее ребенок пропал.

Прокурор сообщила, что когда обман раскрылся, обвиняемая пошла «на активное сотрудничество со следствием», раскаялась. Семья, в которой рос погибший мальчик, некоторое время находилась в социально опасном положении, за ней наблюдали органы опеки.

На теле погибшего малыша эксперты нашли ссадины — на голове и ногах, также у малыша был вывих плеча. А в 2017 году, когда мальчик был еще совсем маленький, у него были сломаны обе руки.

Прокурор попросила суд назначить Алене Харленок наказание в виде 13 лет лишения свободы в колонии общего режима. Гособвинитель заявила, что мать могла полностью осознавать свои действия, предвидеть их последствия и управлять ими.

Затем судья дала слово отцу погибшего Ярослава — Максиму Харленку.

— Согласен с предложением прокурора, — сказал мужчина.

Адвокат отметил:

— В подобных трагедиях, когда рассматриваются дела об убийстве малолетних, а на скамье обвиняемых — его мать, трудно найти слова для защиты.

Защитник указал на раскаяние обвиняемой, ее сотрудничество со следствием, на тот факт, что в момент совершения преступления Алена была беременна. Рассказал также про сложную, напряженную атмосферу, которая царила в доме накануне смерти ребенка. Малыш несколько дней болел, стонал от простуды, а сожитель матери, Андрей Казицкий, пригрозил, что если ребенок не уснет, он выбросит его в сарай.

— По моему твердому убеждению, обвиняемая уже в большой степени наказана. Первый ребенок умер, она лишена родительских прав на второго сына (он родился через полторы недели после ареста Алены и живет сейчас с отцом Андреем Казицким. — Прим. TUT.BY). Также прошу учесть, что моя подзащитная ранее не судима. Замечу, что с самой юности она была в тяжелом положении: у нее рано умерла мать, отец оставил ее и уехал, так что девушка с 16 лет была вынуждена жить самостоятельно. Первый брак оказался неудачным, сожитель, с которым она проживала потом, тоже мало помогал ей, при этом женщина была беременна, — отметил адвокат.

Защитник попросил суд назначить Алене Харленок минимальный срок заключения. Согласно ч. 2 ст. 139 УК, по которой ее обвиняют, — это 8 лет.

Tut.by

АБ'ЯВА

Каб атрымліваць кожны нумар газеты "Дзвінскі Ўзгорак" паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты "Дзвінскі Ўзгорак".

Наша газета стала размяшчацца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

ПАЛІТАЛОГІЯ

КАРОТКІЯ ВЫНІКІ ПЕРШАГА ГОДА ЭЛЕКТАРАЛЬНАЙ ВАКХАНАЛІІ

Апошні «Азбука паліталогіі» ў 2019-м. Зразумець унёсак гэтага года ў наша жыццё, не адышоўшы на пэўную дыстанцыю, няпроста. Тое, што сёння здаецца лёсавызначальным, праз пэўны час можна і не прыгадаць.

Да тых навінаў, у якіх няшмат шанцаў прэтэндаваць на статус значных падзей, можна смела аднесці кадравыя перастаноўкі на вяршыні кіраўнічай вертыкалі.

У 2019 годзе кадравыя рашэнні адзіным палітыкам (АП) прымаліся неаднаразова. Самае прыкметнае — прызначэнне былога першага намесніка старшыні беларускага КДБ генерал-маёра Ігара Сяргеенкі кіраўніком адміністрацыі АП…

Не будзьце такімі наіўнымі

12 верасня падчас чарговага разгляду кадравых (!) пытанняў прагучала слова «вакханалія». Цытую: *«У палітыцы, я ўжо сказаў, мы пачалі здаваць экзамен. Сённяшняя перадвыбарчая вакханалія, інакш яе не назавеш, перад парламенцкімі выбарамі кажа пра тое, што гэта проста рэпетыцыя прэзідэнцкіх выбараў»*.

Уменне падбіраць дакладнае слова для апісання палітычнай рэальнасці — адна з адметных асаблівасцяў АП. Дазволю сабе яшчэ адну цытату: «У краіне кіраванай, у нашай краіне, для сябе мы павінны правесці гэтыя выбары».

Лепш, мабыць, і не скажаш. І больш адпаведнай аўдыторыі, чым прэтэндэнты на хлебныя месцы ва ўладнай вертыкалі, для гэтага не абраць. Хто такія мы, і для каго яны праводзяць выбары? Мы — гэта прадстаўнікі ўлады. Выбары яны праводзяць для сябе. А вы думалі, для грамадства? Для карэкціроўкі курсу развіцця краіны? Не будзьце такімі наіўнымі.

Зразумела, што такога роду выбары правесці паводле Канстытуцыі немагчыма, толькі ў рэжыме «вакханаліі», і толькі ў кіраванай краіне, што і было чарговым разам паспяхова прадэманстравана.

Але наколькі б жорстка ні кантралявалася краіна, пэўныя асцярогі для арганізатараў электаральных «вакханалій» заўсёды існуюць. Нездарма ж у паліталогіі ёсць паняцце «выбары, якія перакульваюць», пад якімі разумеецца дэмакратызацыя аўтарытарнага рэжыму з дапамогай часткова свабодных выбараў, што не выключаюць перамогу апазіцыі.

Беларускаму аўтарытарнаму рэжыму такога кшталту выбары бліжэйшым часам не пагражаюць. Рэжым больш чым кансалідаваны, і ўнутраная «вакханалія» ён можа не баяцца пры ўмове пераносу яе («вакханаліі») вонкі. Порах у парахаўніцах для гэтага ў рэжыму маецца.

Трэба ўпірацца

2019 год заканчваецца ўпэўненым ростам даходаў насельніцтва і заработнай платы (за студзень-кастрычнік — 7,3% і 7,6% адпаведна) на фоне вельмі сціплага росту ВУП (1,1%). Гэтыя «нажніцы» наглядна ілюструюць важную асаблівасць беларускай мадэлі — дамінаванне палітычных мэтаў над эканамічнымі.

Шматлікія публічныя выказванні АП з нагоды вяршэнства эканомікі не павінны ўводзіць у зман. Абмяжуюся адной цытатай: *«Будзе эканоміка — будзе ўсё: і бяспека, і кібербяспека, і ў СМІ будзе бяспека. Калі не будзе эканомікі, ніякая інфармацыйная бяспека, канцэпцыі, законы, драконаўскія метады, палачная дысцыпліна не дапамогуць. У якім выпадку не будзе ў нас эканомікі, мы таксама ведаем. І гэта, на жаль, таксама завязана на дысцыпліну і выканаўчасць»*.

Хто ясна думае, той ясна выкладае. Справядліва і адваротнае. Рэкамендую перачытаць цытату, прычым пажадана двойчы. Калі не будзе эканомікі, то дысцыпліна, нават у яе крайнім (палачным) варыянце, дапамагчы не ў стане. Гэта з аднаго боку. Аднак не варта спяшацца з канчатковай высновай, у эканамічнага медалю ёсць і іншы бок, бо існаванне эканомікі наўпрост «завязанае на дысцыпліну і выканаўчасць».

Вось такі дамарослы біном Ньютана, разабрацца ў якім аўтар «Азбукі паліталогіі» не здольны.

Палачная дысцыпліна неаднаразова дэманстравала сваю эфектыўнасць у гісторыі, напрыклад, пры будаўніцтве пірамідаў, а ў мінулым стагоддзі — на лесапавале. Але драўніну ў прамысловых маштабах з дапамогай дзедаўскіх пілаў і сякераў сёння не нарыхтоўваюць, што ж тады казаць пра падрыхтоўку высакакласных спецыялістаў, у прыватнасці, медыкаў.

13 снежня на сустрэчы са студэнтамі медыцынскіх ВНУ АП *«канстатаваў адсутнасць сур'ёзнай праблемы з адтокам урачэбных кадраў з краіны»*. Характэрна, што ў афіцыйным прэс-рэлізе адсутнасць праблемы была праілюстраваная негатыўнай дынамікай за два апошнія гады. Маркуйце самі: *«Паводле дадзеных Міністэрства аховы здароўя, з пачатку гэтага года з Беларусі з'ехалі для працы за мяжой каля 200 лекараў, прыехалі назад — 20 чалавек. У 2018 годзе іх было 158 і 40 адпаведна»*. Гэта значыць, за няпоўны год колькасць лекараў, якія эмігравалі, павялічылася на 27%, а колькасць тых, якія вярнуліся, скарацілася ўдвая!..

(працяг на стар. 4)

УЛАДА

…ПОД РАЗДАЧУ ПОПАЛИ ПАТРИОТЫ БЕЛАРУСИ

Выступление официального лидера дало картбланш на репрессии против несогласных с «углубленной интеграцией» и оппозиции вообще... В последние дни в Беларуси работает какой-то бешеный конвейер судов над участниками декабрьских массовых акций. Десятки людей, выходивших на митинги за независимость своей страны, получают штрафы и административные аресты.

Согласно букве закона, этих людей наказывают за то, что массово вышли на улицу без разрешения властей. Но по сути мы видим одиозное, абсурдное явление: государство карает убежденных патриотов, готовых отстаивать суверенитет без отмашки сверху. Такова аморальная логика авторитарного режима: давить всё, что шевелится, потому что оно может покачнуть трон.

Всё покатилось по привычным рельсам

А ведь поначалу могло даже показаться, что не только декабрь теплый, но и политическая оттепель началась. Акции 7 и 8 декабря в Минске, вызванные опасением, что Александр Лукашенко и Владимир Путин могут подписать опасную для суверенитета программу «углубления интеграции», прошли без разгонов и задержаний.

Причем оба раза колонна под крамольными бело-красно-белыми флагами несколько часов свободно разгуливала по городу, 8 декабря дошла даже до посольства России, чтобы вручить петицию. Без брутальности со стороны силовиков прошли также уличные выступления в столице 20, 21 и 29 декабря, акции в других городах.

Поразительную галантность милиции ряд обозревателей объяснил тем, что белорусскому лидеру, который встречался с российским коллегой в Сочи 7 декабря, а затем в Петербурге 20 декабря, эти протесты оказались по-своему выгодны. Мол, Лукашенко и сам упирается, не желая идти на кремлевский вариант «углубленной интеграции», а тут — вон какой наглядный аргумент: мой народ уже на дыбы становится, так что не выкручивайте руки!...

Конвейер работает исправно

Милиция и суды и так уже поставили на конвейер наказание участников декабрьских выступлений. Ну а после публичной отмашки с самого верха как не проявить особое рвение!

Между тем к концу декабря протесты и без того стали выдыхаться. Во-первых, само «углубление интеграции» капитально подвисло. Во-вторых, организаторы допустили ошибки, частили с акциями и не слишком привязывали их к резонансным событиям. В-третьих, уже в декабре начались суды, и в частности был изолирован харизматичный лидер протестов Павел Северинец, что обезглавило эту уличную кампанию и отпугнуло часть потенциальных участников.

В такой ситуации властям вроде как можно было бы и не усердствовать далее со штрафами и сутками. Зачем раздражать Запад, с которым ныне потепление? Тем более что новых акций оппозиция пока не намечает. Нет взрывных поводов. Неясно, когда подпишет и подпишет ли вообще эти чертовы дорожные карты Лукашенко. С Россией пошла нефтегазовая заруба, белорусский президент уже сам признается, что с Путиным не договорился.

Но тем не менее, силовикам послан недвусмысленный месседж — «прекратить всякие шатания». Так что сейчас милиция, вопреки стараниям нового министра Юрия Караева гуманизировать имидж ведомства, может вернуться к прежним практикам (вспомним разгон Дня Воли в 2017-м). В общем, шансы Северинца или кого-то еще эффектно водить по столице колонны под бело-красно-белыми флагами резко уменьшаются.

К слову, 10 января Северинцу, только что вышедшему после 15-суточной отсидки за акцию 7 декабря, влепили еще 30 суток ареста — за участие в акциях 20 и 21 декабря. Вдобавок политик должен выплатить 1350 рублей штрафа за призыв к участию в несанкционированной акции против интеграции с Россией 20 декабря.

В числе прочих сегодня оштрафован на 540 рублей писатель Владимир Орлов, прочитавший на одном из митингов свое знаменитое эссе о независимости. Наказание национальной элиты, представителей продвинутой, наиболее сознательной части общества за публичное проявление патриотических чувств выглядит театром абсурда.

Режим страшится политизации масс

Но у этого абсурда есть своя логика. Это авторитарная логика, выстроенная вокруг задачи удержания власти. Мы не знаем, использовал ли Лукашенко протесты против интеграции как козырь в закулисной игре с Путиным. Но давно известно, что белорусского руководителя злят и нервируют любые уличные выступления, если это не пляски БРСМ в вышиванках.

Стало общим местом говорить об аполитичности белорусов. Однако это во многом потому, что они 25 лет под прессом. Причем не сразу смирились: в 1990-х уличные марши иной раз превращались в настоящие битвы.

И в принципе белорусы могут быстро политизироваться. Вспомним: несколько месяцев относительной вольницы перед выборами 2010 года настолько раскрепостили публику, что в итоге получилась многолюдная (до 20-30 тысяч участников) Площадь, разгон которой обернулся для Лукашенко жестокой ссорой с Западом и санкциями против режима. «Дармоедские» протесты 2017 года тоже быстро обогатились политической повесткой в духе «уходи!» (адресат был всем понятен).

Прошлогодние декабрьские протесты также имели двойную направленность — как против интеграции с Россией, так и против политики белорусских властей, которая, по мнению участников, и поставила под угрозу суверенитет…

Александр Класковский

naviny.by

ПАЛІТАЛОГІЯ

(пачатак на стар. №3)

Незалежнасць каштуе дорага

Але, мабыць, на ролю галоўнай падзеі года могуць смела прэтэндаваць чарговыя разборкі ўнутры так званай Саюзнай дзяржавы. Адрозненне разборак узору 2019 года ад папярэдніх палягае ў тым, што іх удзельнікі за год не прасунуліся ні на крок.

Старт бясплодным перамовам, што беспрэцэдэнтна зацягнуліся, быў дадзены на пасяджэнні Савета Міністраў Саюзнай дзяржавы 13 снежня ў Брэсце, на якіх старшыня ўрада РФ Дзмітрый Мядзведзеў абвясціў два сцэнары развіцця сумеснага інтэграцыйнага тварэння. Адзін — кансерватыўны, без павышэння існуючага ўзроўню інтэграцыі дзвюх краін. Другі — той, які прадугледжвае шчыльную інтэграцыю.

«Хачу асабліва падкрэсліць: Расія гатовая і далей прасоўвацца па шляху будаўніцтва Саюзнай дзяржавы, уключаючы стварэнне адзінага эмісійнага цэнтра, адзінай мытнай службы, суда, Палдкоўай палаты», — заявіў Мядзведзеў. Праз год падчас сваёй штогадовай прэс-канферэнцыі прэзідэнт РФ Уладзімір Пуцін практычна даслоўна пацвердзіў прыярытэт кансерватыўнага варыянту.

Незалежныя беларускія аналітыкі першы варыянт ацанілі як *«шантаж не толькі Лукашэнкі, але і ўсяго беларускага народа»* (Яраслаў Раманчук) і *«ўльтыматум»* (Валерый Карбалевіч).

Здавалася б, з такімі рашучымі ацэнкамі складана спрачацца. Аднак яны перакладаюць праблему з хворай галавы не тое, каб на здаровую, а на галаву, якая не з'яўляецца ініцыятарам праблемы.

Марыць не шкодна, шкодна не марыць. Аднак калі кіраўніцтва Беларусі хоча атрымліваць кампенсацыю за падатковы манеўр (8–12 мільярдаў долараў да 2020 года) і газ па цэнах Смаленскай вобласці, і пры гэтым заставацца незалежным ад Крамля, то гэта будзе перабор, з якіх бы пазіцый мы яго ні разглядалі.

Незалежнасць, як неаднаразова нагадваў АП, каштуе дорага. Таму барацьбу за незалежнасць неабходна пачынаць з усведамлення грамадствам гэтай азбукавай ісціны і з гатоўнасці бліжэйшым часам зацягнуць паясы.

Сяргей Нікалюк
"Новы Час"

УКРАІНА

ЖЫВЫ, РУХОМЫ, СВАБОДНА РАЗМАЎЛЯЕ НА ДЗЯРЖАЎНАЙ МОВЕ...

Пераход на новы часавы пояс меў для краіны пэўны сэнс: мы ўсе не глядзелі навагодні зварот Уладзіміра Пуціна. Ну, не зусім усе, зразумела: некаторыя заўзятыя прыхільнікі крамлёўскага летуценніка і палітычныя мазахісты маглі ўключыць адзін з расейскіх інтэрнэт-каналаў і паслухаць, што ён там кажа.

Аналагічны кантэнт Аляксандра Лукашэнкі можна было не слухаць: за мінулыя гады ўсе ведаюць пра што, што і каму ён скажа. Нечаканасць у дадзеным выпадку выключаная. Сапраўды, ён жа не Ельцын які-небудзь. І не пацан. Таму гук у многіх маіх знаёмых быў у тэлевізары выключаны...

А раніцай можна было ўключыць кампутар і паглядзець першы навагодні зварот прэзідэнта Украіны Уладзіміра Зяленскага.

Так, сябры мае, на постсавецкай прасторы з'явіўся новы заканадавец мод. Замест стомленых старых дзядзькоў, сівых, з мяшком пад вачыма, з'явіўся малады сучасны чалавек, у «водолазцы», на якім добра сядзіць гарнітур, што не нагадвае пра звычку насіць бронекамізэльку, і які казаў свабодна і ўпэўнена.

Прэзідэнт Украіны прадставіў сябе Валодзем Зяленскім, які прыехаў дадому пасля карпаратыву і катэгарычна не жадае чуць нічога, акрамя навагодняга віншавання. Гэта значыць, віншаванні і пажаданні — так, а вось справаздачы аб праведзенай працы і ўсю іншую лухту — дакладна не. Так што зварот прэзідэнта Уладзіміра Зяленскага да народа быў адначасова і зваротам да самога сябе, да сярэднестатыстычнага украінца, які хоча аднаго — міру, асабістага шчасця і, нарэшце, эканамічнай стабільнасці.

Ён не апраўдваўся з нагоды няўдач. Ён радаваўся удачам і заклікаў сваіх суграмадзян, якія працуюць і ваююць, ды галасуе «за» ці «супраць» яго і яго партыі, радавацца таму ж.

І яшчэ. Зяленскі заклікаў да адзінства. Ён казаў пра адрозненні, якія здаюцца прынцыповымі, — сацыяльныя, этнічныя, культурныя, рэгіянальныя — але якія зусім не адмяняюць таго, што з'яўляецца агульным, а часам і агульначалавечым.

Гэта і было галоўным пасланнем: пра што б не казаў Зяленскі — пра надзею на вяртанне «дамоў» Данбаса і Крыма, вяртанне з палону маракоў і ўкраінскіх патрыётаў, якія змагаліся за цэласнасць краіны.

І імёны стаўпоў ўкраінскай культуры прыйшліся дарэчы — таму што менавіта культура павінна выканаць вядучую аб'яднаўчую ролю. І той факт, што асабіста прэзідэнт займаў на экране менш за палову адведзенага на віншаванне часу, таксама падкрэслівала: у навагоднюю ноч забудзем пра палітыку. Будзем памятаць пра Украіну і ўкраінцаў.

Можа быць таму, што палітыка пацяснілася ў гэты момант, хацелася верыць Зяленскаму.

Хай у яго атрымаецца. Хай у Украіны атрымаецца. Хай украінцы будуць шчаслівыя, і свет прыйдзе ў іх дамы. Усе дамы. Незалежна ад адрозненняў.

(скарочана)

Аляксандр Фядута
belsat.eu

ПАЛІТВЯЗЕНЬ

ЛІСТЫ З ВОЛІ ЦЯПЕР – НА ВАГУ ЗОЛАТА

У апошнім па часе лісце да віцебскіх праваабаронцаў палітвязень Міхаіл Жамчужны выказвае меркаванне, што грамадства губляе цікавасць да яго, паведамляецца на сайце "Віцебскай Вясны". Моцная плынь карэспандэнцыі, якую атрымліваў годам раней, ператварылася ў рэдкія лісты. Жамчужны звязвае гэта з электаральнай кампаніяй, якая праходзіла ў Беларусі.

«Гэтыя выбары ўсіх маіх адрасантаў выбілі з сядла. Шчыра спачуваю ім. Разумею, як цяжка вытрымаць трохмесячны выбарчы марафон – як у якасці кандыдатаў, так і назіральнікаў на выбарчых участках», – выказвае сваё разуменне сытуацыі ў краіне Міхаіл Жамчужны.

«Так, сапраўды, палітвязень Жамчужны неаднаразова паведамляў мне ў лістах пра тое, што інтэнсіўнасць ліставання з грамадзянскімі актывістамі зашважна паменшылася. Цяпер лісты з волі, са словаў Міхаіла, сталі «на вагу золата». Цяпер яны прыходзяць радзей, кола падтрымкі і ўвагі грамадзкасці да зняволенага звузілася», – мяркуе праваабаронца з Віцебску Леанід Свецік.

Апошнім часам у Жамчужнага з'явіліся праблемы з падачай скаргаў у суды. Фактычна адміністрацыя калоніі пазбавіла палітвязня канстытуцыйнага права на абарону.

«Цяпер блакуюць маю перапіску з судамі, патрабуючы даклейваць марку за 5 капеек. Заявы вяртаюць, тэрміны абскарджання канчаюцца, і рашэнні набываюць законную моц. А гэтую марку мне ўзяць няма дзе! Сытуацыя бязвыхадная…» – паведамляе ў лісце палітвязень.

Жамчужны лічыць, што такія абмежаванні звязаныя з тым, што ён выпрацаваў правільную стратэгію абароны ў судах.

Палітвязень высока ацэньвае працу ўсіх праваабаронцаў, бо ад 2014 году аніводны грамадзянскі альбо палітычны актывіст не быў асуджаны на зняволенне.

«Я, знаходзячыся ў месцах пазбаўлення волііс супрацоўнічаючыз праваабаронцамі ад жніўня 2014 году, пераследаваў адзіную мэту – каб палітвязняў у Беларусі больш не было», – піша Міхаіл Жамчужны.

У апошнія дні снежня, перад чарговай пасадкай у ШІЗА, Міхаіл Жамчужны паспяшаўся павіншаваць усіх прадстаўнікоў грамадзянскай супольнасці Беларусі з цудоўнымі зімовымі святамі: «Жадаю ўсім здароўя! Жыве Беларусь!»

"Віцебская вясна"
vitebskspring.org

__Ад рэдакцыі:__ лісты пішыце сюды ***213410, ПК-9, бр.31, ПКТ, вул. Дабралюбава, 16, г. Горкі, Магілёўская вобласць, Беларусь Жамчужнаму Міхаілу Ігаравічу***

БЕЛАРУСЬ – ЗША

БЕЛАРУСЬ АСЬЦЯРОЖНА ПАДТРЫМАЛА ЗША

Напружанасьць паміж ЗША і Іранам пасьля забойства генэрала Касэма Сулеймані выклікала зусім розную рэакцыю Беларусі і Расеі.

Расея ў амэрыкана-іранскім канфлікце фактычна падтрымлівае Тэгеран. РФ разам з Кітаем заблякавалі заяву Рады Бясьпекі ААН па асуджэньні атакі на амэрыканскую амбасаду ў Іраку, якая адбылася 31 сьнежня. Міністэрства абароны Расеі ўсяляк расхвальвае забітага Касэма Сулеймані, расейскія дзяржаўныя мэдыі асуджаюць ЗША. І гэта зразумела, бо падчас вайны ў Сырыі РФ і Іран былі саюзнікамі. А ў ЗША Масква бачыць непрымірымага ворага.

Беларусь рэагуе інакш. Беларускія дзяржаўныя мэдыі імкнуцца захоўваць нэўтралітэт у канфлікце Вашынгтону і Ірану. І на гэтым тле выдзяляецца тэлефонная размова міністра замежных спраў Беларусі Ўладзімера Макея зь дзяржаўным сакратаром ЗША Майкам Пампэо 6 студзеня.

З сайту МЗС Беларусі незразумела, хто каму патэлефанаваў. Але сам факт размовы міністра з асобай, адказнай за замежную палітыку ЗША ў момант вострага канфлікту Злучаных Штатаў з Іранам, даволі паказальны. Макей мог бы дзеля раўнавагі патэлефанаваць у Тэгеран. Але не.

Другі момант. Паводле інфармацыі МЗС Беларусі, «зь беларускага боку пацьверджана гатоўнасьць прыняць Дзяржаўнага сакратара ЗША зь візытам у ўзаемапрымальныя даты, адзначана важнасьць адкрытага абмену думкамі па пытаньнях разьвіцьця двухбаковых адносінаў, сытуацыі ў рэгіёне і сьвеце ў цэлым». То бок, беларускае пасланьне ў Вашынгтон такое: мы вас чакаем.

І самае галоўнае. Падчас тэлефоннай размовы Ўладзімер Макей «выказаў асуджэньне любых дзеяньняў, якія парушаюць прадугледжаныя Венскай канвэнцыяй аб дыпляматычных зносінах прывілеі і імунітэты дыпляматычных прадстаўніцтваў».

Нагадаю, што ракетны удар ЗША, у выніку якога быў забіты Касэм Сулеймані, стаў адказам на атакі на амэрыканскую амбасаду ў Іраку. І Макей, асуджаючы «любыя дзеяньні» супраць «дыпляматычных прадстаўніцтваў», фактычна салідарызуецца з пазыцыяй Вашынгтону. У гэтым кроку выявілася прынцыповае адрозьненьне ад пазыцыі Расеі, якая ў ААН адмовілася асудзіць атаку на амэрыканскую амбасаду ў Іраку.

Цяперашняя пазыцыя афіцыйнага Менску паказвае, як моцна памянялася замежная палітыка Беларусі. У 1990-2000-я гады беларускае кіраўніцтва праводзіла жорсткі антыамэрыканскі курс. Лукашэнка тады бег наперадзе паравоза і ўвесь час асуджаў Расею за ляяльнасьць да Захаду і ЗША.

І наадварот, з Іранам тады сябравалі. Зьявіўся нават нейкі антыамэрыканскі саюз краін-ізгояў: Беларусь, Іран, Вэнэсуэла, Куба і інш. Тады Беларусь нават спрабавала распрацоўваць нафтавыя радовішчы ў Іране, але беспасьпяхова.

Аднак часы мяняюцца. Беларусь выйшла з міжнароднай ізаляцыі, пачаўся працэс нармалізацыі адносін з Захадам. У выпадку чаго, Іран наўрад ці стане абаранціям незалежнасьць Беларусі.

А вось ЗША ўсяляк падкрэсьліваюць падтрымку беларускага сувэрэнітэту. Пра гэта казалі падчас мінулагодніх візытаў у Менск дарадцы прэзыдэнта ЗША па нацыянальнай бясьпецы Джон Болтана і намесьніка дзяржсакратара Дэйвіда Гэйла. Пляніраваны візыт Пампэо ў Менску, паводле прэс-рэлізу Дзяржаўнага дэпартамэнту Злучаных Штатаў, меўся «падкрэсьліць прыхільнасьць ЗША да сувэрэннай, незалежнай, стабільнай і квітнеючай Беларусі». Камэнтуючы тэлефонную размову з Макеем, прэсавая сакратарка Дзяржддэпартамэнту ЗША Морган Артагус заявіла: «Дзяржсакратар высока ацаніў падтрымку Беларусі ў асуджэньні нападу на амбасаду ЗША ў Багдадзе. Сакратар Пампэо пацьвердзіў моцную прыхільнасьць ЗША да сувэрэнітэту і тэрытарыяльнай цэласнасьці Беларусі».

Для Беларусі якраз цяпер, падчас вострага крызысу ў адносінах з Расеяй, такая пазыцыя ЗША вельмі важная. У гэтым сэнсе жэст афіцыйнага Менску цалкам лягічны і прагматычны.

Валер Карбалевіч
www.svaboda.org

Заснавальнік і рэдактар: Смолікаў Канстанцін Эдуардавіч

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сененская д.5,
Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: kas_vit@tut.by
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку 16.01.2019 у 17.20
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.